

26-06-2016

† ΚΥΡΙΑΚΗ Τῶν Ἅγίων Πάντων,
† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν
Θεσσαλονίκη.
Ὕχος πλ. δ^ν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Λαμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ

περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία
εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

“Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι
φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῷ.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

΄Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς
σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος,
ἐκεῖ ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ
μετὰ μεγάλων.

΄Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

΄Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

΄Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

΄Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

΄Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

‘Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.

”Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

’Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

’Εκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

‘Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

’Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

’Ἀλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

’Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: ’Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

‘**Υ**πὲρ τῆς ὄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (Μονής Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν

καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Ἄ**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ
Άγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέντραξα,
ψάλλομεν Σπιχηρὰ
Ψαλμὸς ρυμ' (140)
Ὕπηχος λατ. Νη^Ω

Ἄκυρι ε ε κεκραξα προς σε ει σα κου
 σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυρι ε Κυρι
 ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σο ον μου
 προσχες τη φω νη της δε η σε ως μου εν τω
 κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου
 Κυ υ ρι ε
 άκα τευ θυν θη η τωη προσευ χη η μου
 ως θυ μι α μα ε νω πι ο ο ον σου Κι ε
 παρσις των χει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι

νη ει σακουσονμου^N**Κυ** υ ρι ε **δι**
διθου^N**Κυ** ρι ε φυ λακηντωστο μα τι
 μου**δι** και θυρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει
 λημου**δι**
διθη^N εκκλι νηστηνκαρ δι αν μου εις λο
 γους πο νη ρι ας **διτου** προ φα σι ζε σθαι
 προφα σεις εν α μαρ τι αις**δι**
διθυ^N αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την
 α νο μι ι ι αν **λη** και ου μη συν δυ α σω
 με τατωνεκλεκτωνα αυτων**δι**
διπαι^N δε ευσει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ⁶ ξι με ^λ ε λαι ον δε α μαρ τω λου
 μη λι πα να τω την κε φα λην μου ^λ
^N ^γ ^λ Ο τι ε τι και η προ σε υ χη μου εν ταις
 ευ δο κι αις αυ των ^λ κα τε πο θη σαν ε
 χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ^λ
^N ^γ ^λ ^λ κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η
 δυν θη σαν ^λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι
 της γης ⁶ ^λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα
 αυ των πα ρα τον Α δην ^λ
^N ^γ ^λ ^λ ^λ ^λ ^λ Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι
 ο φθα λμοι μου ^λ ε πι σοι η λπι σα μη αν τα

νε λης την ψυ χη μου **Δι**

Δι Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ

νε στησαν το μοι **Δι** και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι αν **Δι**

Δι Πε σουν ται εν α μφι βλη στρωαυ τωων

οι α μα ρτω λοι **Θε** κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρε λ θω **Δι**

Δι Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ζα **Δι** φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θη ν **Δι**

Δι Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σι ιν μου την θη λι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α παγγελω^ν

^N
δι ^γ Εν τω εκ λειπειν εξ ε μου το πνευ
μαμου^Δ και συ εγνως τας τριβους μου^δ

^N
δι ^γ Εν ο δω ταυτη^δ η ε πο ρευ ο

μην ε κρυψαν πα γι δαμοι^δ

^N
δι ^γ Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε
πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω

σκων με^δ

^N
δι ^γ Η πωλε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

εστιν ο εκ ζη τωων την ψυχην μου^δ

^Δ
δι ^γ Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα^Δ

N

συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ^Nζων
των ^γ**Δ**

Δ ^γ **Π**ρο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ**Δ**

ο ο τι ε τα πει νω θηνσφοδρα ^γ**Δ**

Δ ^γ **Ρ**υσαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με

ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
με ^γ**Δ**

Δ ^χ ^N **Ϛ** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ

χην μου ^Δ**τ**ου ε ζο μο λο γη σασθετω ο

νο μα τι σου ^γ**Δ**

Δ ^γ **Ϛ** σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην

λα τρει ει ει αν σοι Χρι στε προ σφε ρο μεν **Δ**
 ο ο τι ην δο κη σας του ε λε η σαι η
 μας δι α της αναστα ασε ε ως **Δ**
Δ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι **Δ**
 ε ως ου αντα πο δως μοι **Δ**
Δ **Κ** υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρρι ι ψης
 η μας α πο του προ σω που σου **Δ** αλ λα
 εν δο κη σον του ε λε η σαι η μας δι α
 της αναστα ασε ε ως **Δ**
Δ **Ε** κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε **Δ** ει σα κου σον της φω νης

ꝝ

μου

ꝝ

ꝝ **Δι** χαι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τηρ των

Ἑκ κλησι ων Θε ου κα τοιοι κη τη ριον **Δι** συ

γαρ ε δε ξω πρωω ωτη α φε σιν α μα ρτι

ων δι α της α να στα α σε ε ως **Δι**

ꝝ **Γε** νη θη τω τα ω τα σου προ σε

χον τα **Δι** εις την φω νην **Δι** της δε η σε ως

ꝝ

ꝝ

ꝝ **Ο** εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γιος προ των

αι ω νων γεν νη θεις επ' ε σχα των δε των

χρο ο ο νων ο αυ τος εκ της α πει ρο γα

μου σαρ κω θεις **δι** βου λη η σει σταυ ρω σιν
θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν
τα αν θρω πον ε σωσε δι α της ε αυ του
ου α να στα α σε ε ως **δι**

δι **ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε **δι** τις υ πο στη σε
ται **δι** ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν **δι**
δι **Την** εκ νε κρων σου α να στα σιν δο ξο
λο γου μεν Χρι στε δι η η η ης η λευ θε ρω
σας Α δα μι αι ον γε ε νος εκ της του Α δου
τυ ραν νι δος **δι** και ε δω ρη σω τω κο σμω

ως Θε ος Διζω ην αι ω νι ον και το με γα
 ε ε λε ε ος Δ
 Δ Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυρι ε Δ υ πε μει νεν η
 ψυ χη μου εις τον λογον σου Δ ηλ πι σεν η
 ψυ χη η μου ε πι ι τον Κυριον Δ
 Δ Λοξα ασοι Χριστε Σωτηρ γι ε Θε ου μο
 νο γε νες ο προσπαγεις εν τω σταυρω και α
 να στας εκ τα αφου τρι η η με ε βος Δ

**'Επερα τῶν Ἅγίων Πάντων
''Ηχος πλ. β'
'Ολην ἀποθέμενοι**

Στίχ. **Ἄ**πὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός,
ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Οἱ πνευματορρήτορες, οἱ Μαθηταὶ τοῦ
Σωτῆρος, τοῦ Πνεύματος ὄργανα, πίστει
χρηματίσαντες, διεσπάρησαν, εἰς τὰ γῆς
πέρατα, τὸ σεπτὸν κήρυγμα, ὀρθοδόξως
κατασπείροντες, ἐξ ὧν ἐβλάστησαν, θείᾳ
γεωργίᾳ καὶ χάριτι Μαρτύρων τὰ στρατεύματα,
πάθος τὸ σεπτὸν εἰκονίζοντες, διὰ πολυτρόπων,
στρεβλώσεων μαστίγων καὶ πυρός, καὶ
παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. **Ο**τι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν
αὐτοῦ.

Πυρὶ ἐκκαιόμενοι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης,
πυρὸς κατεφρόνησαν, καὶ ὡς θεῖοι ἄνθρακες
ἀναπτόμενοι, οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, ἐν Χριστῷ
ἔφλεξαν, φρυγανῶδες πλάνης φρύγαγμα, θηρῶν
δὲ ἔφραξαν, στόματα, σοφαῖς ἐπικλήσεσι, καὶ

κάρας ἐκτεμνόμενοι, ἔτεμον ἔχθροῦ πάσας φάλαγγας, καὶ τοὺς τῶν αἰμάτων, προχέοντες κρουνοὺς καρτερικῶς, τὴν Ἐκκλησίαν κατήρδευσαν, πίστει ἀναθάλλουσαν.

Στίχ. **Λ**ινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Θηρσὶ προσπαλαίοντες, τυμπανιζόμενοι ξίφει, ὄνυξι ξεόμενοι, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, οἱ στερροὶ μάρτυρες, καὶ πυρὶ ἐνύλω, ἀνενδότως φλογιζόμενοι, καὶ ἐκκεντούμενοι, καὶ τὰς ἀρμονίας τεμνόμενοι, ὑπέφερον στερρότατα, λήξιν προορῶντες τὴν μέλλουσαν, καὶ τοὺς ἀκηράτους, στεφάνους, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ, ὡς παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. **Ο**τι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐν πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ἐναθλήσαντας πίστει, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ἱερεῖς θεόφρονας, σεμνὰ Γύναια, Ἱερὸν ἄθροισμα, Ἱεροῖς ἄσμασι, κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν, ὅτι συνήφθησαν, τοῖς ἐπουρανίοις οἱ γῆινοι, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν, χάριτι Χριστοῦ ἐκομίσαντο,

καὶ νῦν ὡς ἀστέρες, στερροὶ περιαυγάζοντες
ἡμᾶς, ἐν παροησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ὕχος πτῶτος

πέπειος οὖτις ζα πατρὶ ιιικαι γι
πιωκαι αγιιω πνευ μα αατι
παρτυρωνθει ος χο ορος οτης εκκλη
σι αααςηη βα αασις οτου ευαγ
γε λιι ιουηη τε λει ει ει ειω
ωωωσις ουμεις εργωτου Σω τηρος ταρη
τα αε εεπληρω ωσαααατε
ενυμιν γαραιαι πυλαιαιαι τουουαι
ααδου οκατης εκκλησιιαιαας

Δ α νε ω χθειεισαι αι αι ε κλει ει σθηη η
 η σαν π η του αι μα το ος υ υ υ μων
 χυ υ σις π τας ει δω λι κας σπονδα ας ε
 ξηη η η ρα α α α νεν π η σφα γη υ
 μων α πε τε κε π των πι στω ων το πλη
 η ρω ω ω μα π τους α α σω ω μα του
 ου ου ους ε ξε ε πλη η ξα α α α τε π τω
 Θε ω στε φα νη φο ο ροι οι οι πα ρι 1
 στα α α α σθε π ω α παυ στως πρε ε
 σβε ε ευ ε ε τε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε χ υ περ τωων ψυχω ω ων η η η η

μων

π.

Γ **και** νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω ωνων α μην

Γ **ο** Ba σι λευς των ου ρα νων δι α φι

λαν θρω πι ι αν **δ** ε πι της γης ω ωφθη και
τοις αν θρω ω ποις συ να νε στραφη **δ** εκ Παρ

θε νου γαρ α γνης σαρ κα προσ λα βο με νος **δ**

και εκ ταυ της προ ελ θων με τα α τηης

προσ λη ψε ως **δ** εις ε στιν γι ος δι πλους την

φυ υ σιν αλ λου την υ πο στα σιν **δ** δι ο ο

τε λει ον αυ τον Θε ον και τε ε λει ον αν

θρωπον ^Δ α λη θως κη ρυτ τον τες ο μο λο
γου μεν Χριστον τον Θε ον η μων ^γ ον ι κε
τευ ε μη η τερ ^M α νυμ φευ τε ε λε η θη
ναι τας ψυ χας η μωωω ων ^χ ^N ^γ ^δ

Εἰσοδος, Φῶς ἵλαρόν

Ἅγιος Ἄττα Δι

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ζης 6.
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε 6. ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
 υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι
 νον ζ' υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον
 και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον 6. Α
 ζι ο ο ον σε εν πα α σι και ροις υ
 μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις ζ' γι

ε ε Θε ε ε ου ου ^B ζω η η η η η η η
 ο ο δι ι δου ους ⁶ δι ο ο ο ο ο κο
 οσμος ^z σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ^A

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἄρχος Δι

Ἄρχος Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευσεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υσατο

Στίχ. ε νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ἄρχος Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευσεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υσατο

Στίχ. Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ἄρχος Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρεπειαν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

**Προφητείαις Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 43, 9-14)**

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἀρχοντες ἐξ αὐτῶν, Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς; Τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῷζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὧνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ύμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἔξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 3, 1-9)**

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ

άψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὔεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὄλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τούς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)**

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ

χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἔχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας, πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ως ἀπὸ εὔκυκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιψήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὅδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ως λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὅχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Γψίστου.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὑσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)

὾τι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητώντος τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

‘Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ Κύριε.

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ο Χορός: **Ἀ**μήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Сοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπί τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἰη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: **Ἀ**μήν.

Σαββάτῳ Ἐσπέρας. Ἀπόσπιχα.

Ἔχος λᾶ Νῦ

λ ^N Ἄ νηλθες ε πισταυρου Ι η σου ο κα
 ταβας εξ ου ρα νου ηλθες ε πι θα να τον
 η ζω η ηη α θανατος ^γλ προς τους εν σκο
 τει το φως το αλη θι νον προς τους πε σον
 τας η πα αντων α να στασις ο φω τι
 σμος και ο Σω τη ηρημωνδο ο ζα α σοι ^γλ
 λ ^N ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυσατο ^Δλ ε νε δυ σα
 το ο Κυ ρι ος δυ να μιν ^χ^Δλ και πε ρι ι
 ε ζωσατο ^γλ

N Ἐ χρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να

σταν τα εκ νεκρων ψυ χην και σω μα γαρ α να
λα βων τω πα θει απ αλ λη λων δι ε τε με της

α χραν του μεν ψυ χης εν Α δη κα τελ
Ἴου ου σης ον και ε σκυ λευ σε δι τα φω δε δι

α φθο ραν ουκ ει δε το α α γι ον σω μα

του Λυτρωτου ου των ψυχωων η η μων

και γαρ ε στε βε ω σε την οι κου
μενην δη τις ου ου σα αλευθησεται

διψαλμοις και υ υ υ μ νοις δι δο ζο λο
γου μεν Χριστε την εκ νεκρων σου α να στα

σιν **δι** δι ης η μα ας η λευ θε ρωσας της
τυ ραν νι ι δος του Α δου **δι** και ως Θε ος ε
δω ρη σωζω ην αι ω νι ον και το με γα ε
ε λε ε ος **δι**

δι Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα
Κυ ρι ε **δι** εις μακρο ο τη η τα η με ρων
δι **ω** Δε σπο τα των α πα α αν των **δι**

α κα τα λη πτε ε ποι η τα ου ρα νου και
γης δι α σταυ ρου πα θων ε μοι α πα
θει α αν ε πη γα σας **δι** τα φην δε κα τα δε
ξα με νος και α να στας εν δο ξη συ να νε

στη σας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω **δι**
 δο ο ζα τη ση τρι η με ε ρω ε γερ σει δι
 ης δε δω ρη σαι η μιν την αι ω νι ον ζω
 ην και ι λα σμον α μαρ τι ων ως μο νος ε ευ
 σπλα αγχος **δι**

Εις τὸν Σπίχον. Δόξα. Ἡχος λτ Πα.

π **π** έ ε **π** ο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και γι
 υι ω και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι **π**
 π **π** **π** ε ευ τε πι ι στοι ση η η η με
 ε ε ε ρον **δι** χο ρει αν ε ε ε πι κρο
 ο τη η σα α α αν τες **δι** ευ σε βω ως πα

νη η η γυ ρι ι σω ω ω μεν π και των
 Α γι ω ων παν των Δ την εν δοξον και σε
 βα σμι ι ι ο ον μνη η η μην Δ εν δοξως
 π τι μη η σω ω ω μεν λε ε γο ο ον τες
 χαι ρε τε α πο ο στο λοι οι ε εν δο ο ο
 ο ξοι προ φη ται και μα αρ τυ υ ρε ες και
 ι ι ε ρα α α αρ χαι π χαι ρε τε ο σι ων
 ο δη η η μο ος και τω ων δι και αι αι αι ων
 π χαι ρε τε τι μι ων γυ ναι κων ο χο ο ρος Δ
 και Χρι στον υ πε ερ του ου κο ο ο ο σμου
 πρε ε σβε ευ σα α α τε π νι κας τω ω ω βα

σι ι λει ^Δ κα τα βαρ βα α ρω ων δω ρη η
 η η σα α α α σθε ^Δ και ταις ψυ χαις η μων
 το με εγα ε ε ε λεε ε ε ος π

Και νυν... Θεοτοκίον ᾨχος ὁ αὐτὸς

^Δ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην ^Δ
^Δ **Ο** ποι η της και λυτρωτης μου πανα
 γνε Χριστος ο Κυριος ⁶ εκ της ση ης νη
 δυ ος προ ελ θων ε με εν δυ σα με νος της
 πρωην καταρας τον Α δα αμ η λευ θε ρω σε
 δι ο σοι πα να γνεως του Θε ου ου μη τριτε

καὶ Παρ θε νω αλη θως βο ω μεν α σι
 γη τως το χαι ρε του Αγ γε λου χαι ρε Δε
 σποι να προ στα σι α και σκε πη και σω τη
 ρι ατων ψυχων η μω ω ων

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

**Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

ὅ ιερεύς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Απολυτίκιον.

Γ
Δι Εξ υψους κα τηλ θες ο ο ευσπλα αγ
χνος δι τα φην κα τε δε ζω θριι η με ε ρον δι
ι να η μας ε λευ θε ρωσης των πα
θων η ζω η και η α να στα σις η
μων δι Κυρι ε ε δο ζα α σοι δι

Απολυτίκιον τῶν Ἅγιων Πάντων.

Ἄχος δι Δι

Δ Ζα Πα τρι και Γι ω και Α γι
ων Πνευ μα τι Δ

Δ Των εν ο λω τω κο σμω Μαρτυ ρων σου
ως πορ φυ ραν και βυ σσον τα αι αι μα τα η

Ἐκ κλη σι α σουστο λι σα με ε ε ε νη
 δι αυ των βο α σοι Χρι στε ο Θε ος τω
 λα ω σου τους οι κτιρ μους σου κα τα πεμ ψον
 ει ρη νην τη πο λι τει α σου δω ρη σαι
 και ταις ψυχαις η μων το με γα ε λε ος
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ
 γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου
 Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται
 Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος

και Σταυρον ε κουσι ως υ περη η μων κα
τα δε ζαμενος ⁶ δι ου α να στησας τον ^B
πρωτο ο πλαστον ^Δ ε σωσεν εκ θα να του
τας ψυχας η μω ω ων ^M ^Δ

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Αναγνώστης: Λαμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Αναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Αναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἰωνῆς, καὶ πάντων τὸν Ἅγιον, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν των ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: **Ἀ**μήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλη στὸν Ι.Ν. Ἅγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.